

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság *Budapesten*, a *2010. év november hó 4. napján* megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indult bűnügyben a Fővárosi Bíróság 10.B.195/2009/13. számú ítéletét ***helybenhagyja.***

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült ***8.300,- (nyolcezer-háromszáz) forint bűnügyi költség*** megfizetésére.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2009. év november hó 20. napján kelt 10.B.195/2009/13. számú ítéletével a vádlottat testi sértés büntettének kísérlete (Btk. 170. § (1) és (5) bekezdés I. fordulata) miatt 3 év börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést, elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a büntetés enyhítése végett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.18/2010/1. számú átiratában a védelmi fellebbezést alaptalannak jelölte meg, az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt. Egyben bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A nyilvános ülésen a vádlott védője a felmentésre vonatkozó indítványának indokaként előadta, hogy az elkövetőre vonatkozó személyleírás pontatlan volt, az elkövetési eszköz sem állt rendelkezésre, továbbá az orvosi dokumentáció is hiányosnak tekinthető. Erre tekintettel nem bizonyított, hogy a bűncselekményt a vádlott követte el.

A büntetés enyhítésével kapcsolatban hivatkozott arra, hogy a cselekmény kísérleti szakban maradt, továbbá arra, hogy a vádlott egészségügyi állapotát nem kellő súllyal vette figyelembe az elsőfokú bíróság.

Erre tekintettel - másodlagosan - olyan szabadságvesztés kiszabását kérte, amely végrehajtásában felfüggeszthető.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi fellebbezés alapján eljárva a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárásában a büntetőeljárás törvény rendelkezéseit megtartotta, az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen mérlegelte, indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Az elsőfokú ítélet történeti tényállása az eseményeket illetően megalapozott, azonban az ítéltábla kisebb körben észlelt részben pontatlan, részben hiányos megállapításokat, amelyeket az iratok tartalma alapján a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontjára alapítottan a másodfokú eljárásban az alábbiak szerint egészített ki, illetve pontosított:

- a vádlott a 3 rb. szúrt sérülést legalább közepes erővel, az 1 rb. metszett sérülést kis erővel okozta.

- a tényállás harmadik bekezdésében rögzített mondat harmadik sorát az alábbiak szerint helyesbítette:

„... legalább közepes erővel, késsel, három alkalommal, bal vállon, bal alkaron, és bal mellkasfélen szúrta, illetve egy esetben kis erővel a nyak baloldalán metszett sérülést okozott.”

- az ítélet indokolásából mellőzi a kiegészítő orvos szakértői vélemény kapcsán rögzítéseket, tekintettel arra, hogy azt nem olvasta fel az elsőfokú bíróság a tárgyaláson.

Az elsőfokú bíróság ítélete a pontosítással és kiegészítéssel megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú felülbírálat alapját képezi.

A Fővárosi Bíróság indokolásában részletesen számot adott arról, hogy a vádlott tagadásával szemben milyen bizonyítékok alapján állapította meg azt, hogy a vádlott volt az elkövető. E szerint az elsőfokú bíróság a sértett következetes, terhelő vallomásaira, 1. és 2. tanúk nyomozati vallomására, az igazságügyi orvos szakértő véleményére, a híváslisták és cellainformációk adataira, okirati bizonyítékokra alapította a tényállását.

A Fővárosi Bíróság hibamentes, helytálló érveléssel állította az egymást erősítő bizonyítékokat, amelynek eredménye a bizonyítékok zárt logikai láncolatot alkotnak, amelyből egyértelműen megállapítható volt, hogy a vádlott ismerte a sértettet, a

cselekmény idején a helyszínen tartózkodott és ő követte el a bűncselekményt. Annak ellenére, hogy a bűncselekmény eszköze nem került elő, azonban az kétséget kizáró módon megállapítható az orvos szakértői vélemény, a sértett, valamint 1. számú tanú vallomásai alapján, hogy az elkövetés eszköze, egy pillangókés volt.

A kifejtett indokokra tekintettel a felmentésre irányuló védelmi fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényes a cselekmény jogi minősítése is, e körben az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján egyértelműen a vádlottra kedvezőbb az életveszélyt okozó testi sértés büntettének a kísérletét állapította meg, és e minősítés jogi indokolása is törvényes.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság helyesen sorolta fel a bűnösségi körülményeket, az ítélet tábla további az enyhítő tényezőként értékelte a vádlott javára a mozgáskorlátozottságát. Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés méltányos, ezért további enyhítésére a Fővárosi Ítélet tábla nem látott lehetőséget.

A Fővárosi Ítélet tábla a kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

Kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Be. 338. § (1) bekezdése és a Be. 381. § (1) bekezdése alapján.

B u d a p e s t, 2010. év november hó 4. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Bartkó Levente s.k.
előadó bíró***

***Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró***

A Fővárosi Bíróság 10.B.195/2009/13. számú ítélete a Fővárosi Ítélet tábla, mint másodfokú bíróság 1.Bf.11/2010/7. számú végzése folytán jogerős és végrehajtható!

Budapest, 2010. év november hó 4. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

*Kiadmány hitelül:
tisztviselő*